

CLARINET

Aquesta Revista — és llarga de vista.

—Senyoreta, està molt mona!

—Dispensi, més «mona» està vostè...

15 Cts.

Clarinetades

UN ANY!

UI ho havia de dir, vatua el món dolent!

Un any fa que CLAR I NET sona i encara no s'ha desafinat.

Un any de lluites, d'entrebancs que hem anat vençant com aquell que no fa res. Solament una unió indestructible i un companyerisme sincer dels amics que redacten aquesta Revista, explica l'èxit de CLAR I NET.

Volem que tots, vos feu càrrec de les que havem passat.

No sé si recordareu els pasquins que un dia de bon matí es vegeren plantats pels carrers de Girona, els quals anunciaven la nostra aparició i ens valgueren una multa que encara és l'hora que s'ha de pagar.

Sortí el primer número obtinguent un èxit que no havíem somniat. Continuaren sortint i arplegàrem una opinió a favor nostre, i una altra en contra. Els que formaven la primera, eren gent de criteri; els de la segona, ai pobrets! eren polls amb guixeres i cutis impresionable.

Arribà un dia, que el CLAR I NET sonà d'una manera tan clara i neta, que esbotzà les orelles d'aquells pollets estarrufats i vingueren els dies memorables de les garrotades i bolets i testes fortes, que per a nosaltres foren jorns de glòria i els enyorem de cor, desitjant tornin ben aviat.

Es formà la «Juventud de ideales» quin títol macarrònic és la cançó d'uns funerals que havien de venir per la migrada «Juventud» i vingué tal com nosaltres profetitzàrem (R. I. P.) Dit siga entre nosaltres que la pobre «Juventud» tenia per fi, acabar amb el CLAR I NET, però filllets, nosaltres som molt frescos i ja poden venir llamps i trons que ens trobaran de la mateixa manera sempre.

Tots recordeu la mort còmica trágica de *El Bram de Porqueres* (a) *La Veu de Girona* redactat pels pares de família coneguts, seminaristes pancits i pegots aprofitats. Aquesta mort causada a cops de CLAR I NET, és una glòria per ell.

I actualment, encara hi ha uns quants de aquells polls que si bé són enguixats tenen el cutis de pell morta.

Fins aquí els beneficis. Ara començarem les coses tristes.

La puja del paper; la carestia dels gravats; el període de censura que'ns obligava a fer uns números esquifits; els pocs beneficis que tenim, són lo que ens ha espantat.

No obstant, fins ara no devem res a ningú. Estem ben agraïts dels amics que sempre ens han favoregut. I an els enemics, també els hi donem mercès perquè han fet el CLAR I NET més popular i distret.

Que Déu vos dongui molts anys de vida pel bé de CLAR I NET.

GERIÓ

De "res"

OLIA parlar-vos, amics llegidors, d'alguna cosa; però siga la meva poca memòria, siga la meva poca aptitud, o lo que vulgueu, el cas és que'm trobo, ploma als dits, davant les quar-

tilles per a escriure torturant-me l'aclaparadora blancor del paper el cervell, el meu cervell d'aligot sense ales que tantes vegades—oh, flaqueja humana!—havia somniat amb glòries i immortalitats, remontant-se majestuosament, com deesa, pels espais infinits... I ara, vençuda per la impotència, no té esma, la que somniava volar, ni per caminar!

Recordem, però, que una ploma privilegiada s'havia trobat més d'un cop en semblants casos: i deia, ja que no sabem de què parlar parlem de jo mateix; més ella amb facilitat i destresa envejable sortia airosa del compromís, i resultava quan deia no saber com començar per a fer l'article que devia valdre-li les deu pessetones, que donava una admirable prosa als seus llegidors. Confesem, per la nostra part i per a esvair algun mal pensament, que la nostra no és pas privilegiada com la ploma a que ens hem referit, ni de bon tros; però també devem dir que tampoc els nostres treballs tenen cap altra remuneració, com no siga la benvolença del llegidor, sempre d'agrair.

I, oh amic lector, no saps segurament l'angúnia que un passa quan ha d'escriure per omplir paper sense malparlar de ningú i sense re-

córrer a l'infundi com fan els gasetillers dels rotatius gironins!

Estem següts que si us fessiu càrrec de la situació d'aitals moments, en quins un home jove pot devenir cavell blanc de tant retòrcer la pensa per a embrutar paper i omplir una columna de periòdic, — perdonarieu l'insipidesa d'unes quantes línies, amb una benigna rialleta, en pac del sofriment de l'autor: del contrari demostrariu una tal duresa, que no hi cabria en vostre cor ni una miqueta d'aquell bàlsem perdonador que tan poc costa prodigar quan no ens ha de reportar cap perjudici i proporciona per altra part l'agraïment del perdonat: com el del gos que després de la cossa de l'amo es refrega per les cames d'aquest, mansoi i amb la cua entre cames.

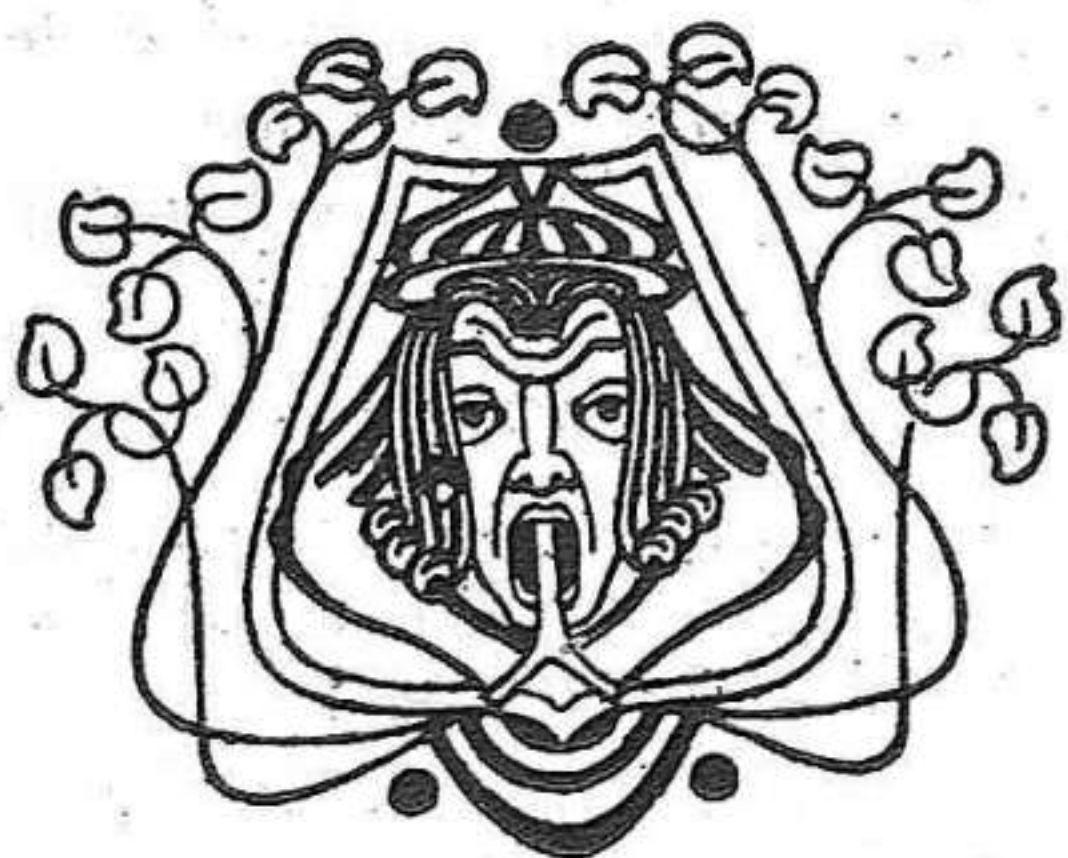
I tirant amunt, amunt la conversa que anem sostenint, sense dir res malgrat el no deixar de emprar paraules, no és pas que ens manquesin assumptes que tractar: en tenim per tots els gustos: d'alegres i tristos, tals com la temporada d'opereta italiana i la vaga dels carnisers; de sèrios i altres... que no són sèrios, com la qüestió de no haver-se publicat encara la Memòria de les Colònies Escolars de l'estiu passat, com el de la fugida d'un gresol de platino i altres objectes del flamant Laboratori Municipal, i com la representació, per fi de festa, de dues obres teatrals d'En Joan Gomis... Però ens hem proposat no parlar de res i si parlàvem ara de l'autor dels *Cuentos del Sábado*, per exemple, algun maliciós podria pensar-se que parlem d'alguna cosa... i no convé per la nostra tranquil·litat.

Ja veieu, doncs, que no és per manca de temes; ben mirat en tindriem per a omplenar el cartell dels Jocs Florals de càn *Centro Moral!*

Mes, ara veiem que ja comença ésser una mica llargot aquest... digueu-ne el que vulgueu, i que no deixa d'ésser hora de plegar, per avui.

Pleguem!

K. XISTE

De la Festa de S. Jordi

ESTA de joventut és la de Sant Jordi; dia d'alegria i de formosor fou el dedicat al Patró de Catalunya en la festa d'enguany.

Flors i cançons; ocells i donzelles; llum i perfums, omplenaren la festa catalana; dia de glòria per Girona que ha celebrat un jorn de festa nacional.

La «Joventut Catòlica Regionalista» ens ha demostrat que si vol, sap organitzar festes. La «Confraria de S. Jordi» té segurs dies de glòria al costat de l'esmentada «Joventut».

El temple de S. Pere devia recordar el temps d'aquella Catalunya lliure, quan es vegé tan concorregut.

De bon matí, la portalada del temple de Sant Pere de Galligans. era plena de joves que esperaven l'hora de començar, saludant a les gentils donzelles que arribaven endiumenjades i fent la mitja rialla que's distingia entre els plecs de la mantellina.

L'Ofici de Comunió es vegé concurregudíssim abundant-hi l'element jove.

Sortint del temple, uns quants joves repartiren a totes les donzelles uns ramells de roses i boix llaçats amb cinta barrada els quals foren artísticament formats el dia abans per les belles dametes Rosita Verdaguer, M. Tresa Fornis i Mercè Xifra.

I quan totes les ninetes hagueren posat el remell sobre el pit, s'encaminaren vers al «Centre Catalanista» on serviren un desdèjuni prè en mig de joia, germanor i les notes aspres de «Els Segadors».

Recordem haver vist a la Clara del carrer de l'Albareda; a la Maria, l'angelet de sobre la «Caja», a les artistes dels ramells Tresa, Mercè i Rosita; a la Maria de la Plaça de S. Pere; a la Joaquina, la dolça nineta veïna de la Verge de la Pera; a les gentils cantaires de la «Schola Orpheònica»; a les delicioses germanes Maria i Lolita, del carrer Nou, i a moltes altres que no nomenem perquè no les tenim a la memòria i per això esperem ens perdonaran.

Tots els demés actes que acabaren de festejar a S. Jordi, foren concurregudíssims donant a tots ells un caient ben simpàtic la joventut que hi assistia.

La Vetlla de la nit fou un èxit.

Es ben lloable doncs lo que ha fet la «Joven-tut C. R.»

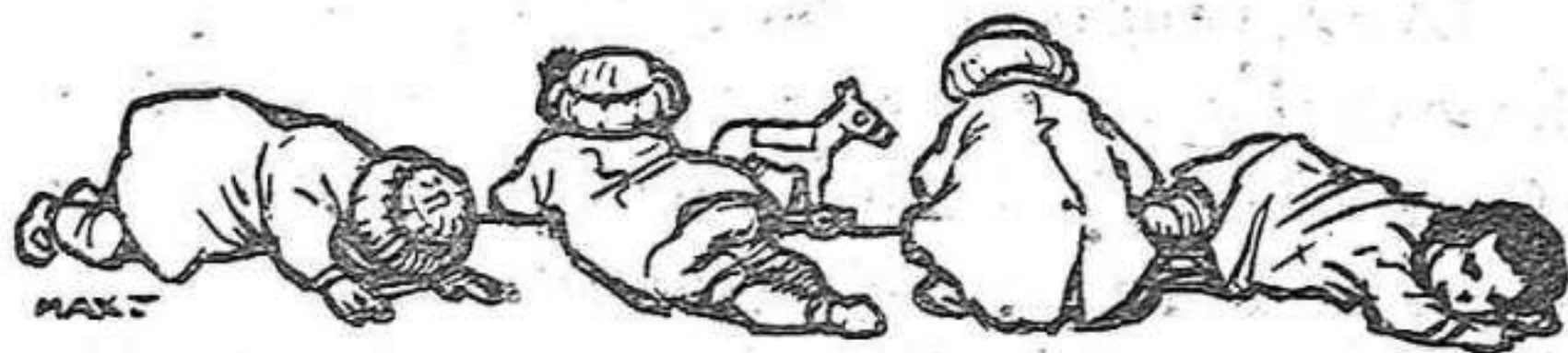
Girona, visqué un dia català ben democràtic; pobres i rics el fruïren i festejaren.

Nosaltres també el saborejàrem, trobant-lo dolcíssim.

Les nines de Girona compliren com a bonès catalanes demostrant l'amor que per les coses de la terra senten.

Fins a l'any que ve si a Déu plau.

CLARÍ

La noia enamorada

VUI s'ha llevat demati; habi-llant-se amb el vestit de les fes-tes senyalades, ha passat llar-ga estona davant del mirall contemplant l'esbeltesa del seu cós i la formosor de les seves

faccions, i com ella està segura de la seva belle-sa surt al carrer amb passos arrogants, altiva, majestuosa... i va fent via triomfalment cap a l'Església on oïrà rel·ligiosa i devotament la san-ta missa.

Ella va a la mateixa Església i a la mateixa hora que hi va ell; el dia que no li veu està tota l'estona frissosa tement que no li hagués pas-sat alguna cosa. ¡L'estima tant!

Avui quan ella ha entrat, ell ja feia estona hi era assentat al costat d'una volta esquerra, i ella tant bon punt ha fet esment de la seva pre-sència li dirigeix una mirada tota sentimental; ell de primer esguard també l'ha mirat: els ulls s'han creuat, i en el cor de la noia s'hi ha fet un poc de llum; per dissimular, tota cofoia es posa al mig de l'Església, ha aixecat de cop la vista enlaira, i tota concirosa i resignada, ha tombat llur cos, baixant els ulls, i els seus genolls divins han besat el sòl, quedant el seu esguard fit en la imatge del Sagrat Cor i el seu cor obert de bat a bat a la claror divina els i seus llavis jolius han desgranat una pregària a l'ensem que un prec eixit de l'ànima.

Senyor... Senyor... feu que en el cor d'ell... impassible davant del meu amor, hi entri una guspira del foc que a mi m'abrusa, i encengui

amb flamerades inextingibles una amor per mi tot pur... tot immaculat — com el vostre — Senyor... Senyor... feu...

RAMONET DEL CARRIL

DOS estudiantets anaven cap a l'Escola d'Enginyers (?) del carrer del Nord quan vegeren a una Ju-anita que viu al dit carrer qui sostingué la següent conversa amb ells:

—¿On són la Florinda i la Lluisa?

—.....?

—A la Devesa?

—Sí.

—Anem-hi doncs.

I els dos estudiantets s'encaminaren vers la Deve-sa i quedaren burlats, doncs a la Devesa no hi havia ni Florindes ni Lluises.

Vaja, Sra. Juanita, no si val a rifar el públic.

□

L'Albertito està engrescat amb una Lluisa que viu enfront de l'Academia del carrer del Nord o sigui l'Escola d'Enginyers que en la guspira anterior hem aludit i que l'Albertito hi estudia.

L'Albertito ens prega diguem a la Lluisa surti so-vint al balconet.

□

UN jovenet del Govern Militar, va cada dia a veu-re a la seva... quan surt del col·legi de les Do-miniques.

Fa uns quants dies que el pobric no la pot veure, doncs ella, la F... de la plaça del Gra és una campa-nera de *padre y señor mio* com també la seva amiga Quimeta de la Pesca Salada.

Ho sentim pel jove, doncs diuen: qui *espera es de-sespera*.

□

VERDADERAMENT les aficions amoroses fan marxar totes les demés.

Això és lo que l'hi ha passat amb en Lluís, de Brunyola. Allò de fer algun disbarat i aquelles fili-granes amb la moto ja se l'hi ha acabat des de que es-tima aquella esculturai Agneta, de Celrà.

Les dametes de Sta. Coloma també s'en queixen doncs diu que el troben molt ensopit.

Els disbarats de la moto s'han acabat, però ara en comença uns altres: els de l'amor.

□

JA que hem parlat tantes vegades d'aquell balcó de l'Albareda, avui ho farem de un que hi ha a la Rambla.

Es ple de donzelles, que tenen el do de fer dies feines. Una amb les mans i l'altra amb els ulls que miren sempre fora delbalcó.

Entre moltes recordem la *Carmen*, la *Maria*, la *Paquita*, *Lolita*, *Conxita*, *Narcisa*... i tantes altres que s'ens fa impossible citar-les com ho és nomenar les estrelles del cel i les roses que naixen en aquest mes.

□

LA bruna Rosa, aquella ex-regina d'uns Jocs Florals, sembla que per fi s'ha deixat cremar per un poeta.

Ella sempre ha sigut l'enamorada dels poetes
Recordem que ja n'havia estimat a dos d'altres.

I ara com dèiem, sembla que la cosa va per bé lo que ho celebrem molt.

Apa!

□

AQUEST dia passàvem per davant de la nova Normal de mestresses i vegèrem una voleiada d'ocells encisadors que alegres i contents sortien de classe amb un llibre sota el bracet, com qui porta un pes abrumador... són tan pesats els llibres d'estudi!

I sentírem que una deia a una altra que tot punt acabava d'arribar amb por de fer tard.

—No corris tant que no hi ha pas classe de Geografia.

—Ai quin pes m'has tret del damunt; res, efectes de la son.

I alçal *Tutti contenti* feren via cap a la Devesa per a passar un rato més distret del que's pensaven.

Veritat que és bonic fer festa? Si cada dia fos festa!

Avui fos i demà...

□

EN Ramon de La Rodona s'ens casa el dia 12 (sí es descuida ho fa el 13, «Liberanos Domine»), de aquest mes de les flors amb una dama de Mollet.

Vamos ja era hora que en Ramon es decidís al cop de cap. Felicitats.

□

ARA que parlem de *disbarats*, ail de casaments, diuen que també prèn el nou estat la simpàtica Pallés amb un ex-gironí, nomenat Esteve que la fa a Barcelona.

Amunt i crits!

□

SUMA i segueix:

Avui podem assegurar que En Lluís, el fabricant de farines de Banyoles, es casa amb una noia també de Mollet, filla d'un altre fabricant de farines. La cosa no's farà esperar gaire. Bona sort!

□

DIUMENGE passat, el nostre estimadíssim company Ramon, va fer-ne una de les seves.

Vegèrem que ell sortint de l'Església de S. Pere de Galligans, obsèquià a una hermosa donzella amb un ramell que no havia pas sortit del lloc dels demés ramells que's repartiren.

Encara que ell no ens ha volgut dir res de l'assumpte, nosaltres hem sabut que el ramell el feu expressament per ell mateix, a la donzella a qui el regalà.

Verdaderament lo que va fer en Ramon és molt acertat.

OCELLS DE PAS

Dibuix de Ll.

AMADEU GRANIERI

La noia que ell obsequià la trobem tan bella, agradable, simpàtica i catalana, que merexia sobradament el millor ram de la festa.

I ara, Ramon, no t'enfadis perquè t'hem dedicat aquesta «guspira». Aixís no podran dir que nosaltres no fem sortir les nostres fetes.

□

HI ha una parella que's fa l'amor: s'estimen? Ella té unes vint primaveres i ell vintitrés. Diàriament els veureu passejant per la Devesa; s'assenten en un dels bancs que hi ha, i allí es diuen... ja suposem lo que es diuen, puix riuen molt, riuen molt. I després, com si sobre lo dit havessin de segellar-ho, es fan petonets, molts petonets.

Que les Gràcies els afavoreixin.

□

DES de fa uns dies hem notat que un jove de la Plaça de l'Oli, molt elegantet, fa passejades des de la dita plaça fins als peus de la Verge de la Pera i quan ha arribat aquí, mira un xiquet enlaire, fa un parell de voltes i s'entorna.

No sabem si l'esmentat jove té molta devoció a la Verge de la Pera, o a una altra verge que es diu *Leonor*; nosaltres creuríem lo darrer.

□

DUES entremeliades col·legiales de D.ª Carme, vegèrem s'esveraven com colomets espantadissos, a l'anar entrar, l'altra tarda, en el Col·legi de la susdita senyora, mentres casualment passàvem per aquells indrets, donant-nos un surt que de poc ens fa saltar el cor... Refets del mateix i continuant nostre camí, tinguèrem ocasió de constatar que l'origen de l'esverament de les dues col·legiales fou que a l'anar a entrar en el col·legi toparen els seus maliciosos ulls amb la silueta d'un jovenet correctament vestit que feia un... *pipl*.

AL MAIG

¡Oh Maig feliç que m'has portat la vida,
¡oh Maig hermós que m'has tornat l'amor:
vull fer-ne ta grandesa beneïda,
vull cantar-te el pur goig que tinc al cor!

Vull que sigues de l'any l'excelsa festa,
mesada d'esperances com de flors;
tu que portès el goig de la ginesta,
tu que guardes al pit tan purs olors.

Amb tes gales cobreix-ne ma alegria;
de les flors que més aimes fes-ne un ram,
i que'l posis al pit, de tu voldria,
de m'aimada, com poses sobre el camp.

Després una corona de poncelles
teixida per tes mans d'argent diví,
possessis a son front, com les estrelles
que coronen tes nits de serafí.

I amb les gales que voltes les praderes,
omplint-les d'hermosura i de frescor,
voltessis els camins i les dresseres
per on passa la nina de mon cor.

Puix com tu que de l'any n'ets la mesada
d'alegria, de goig i de primor;
la primor de ma vida n'és ma aimada,
ma alegria i mon goig és mon amor

TRAMONTANA

Tatarit-Tataret

SABEM de *D. Dalmacio*, que cert dia assistí a unes bodès i quan arribàren a les darrereries del banquet la conversa girà a l'entorn dels bons vins.

—Yo—va dir el Senador, o mellor dir el mig Senador,—conozco cualquier marca de vino por el olor que dan

I efectivament, va anar flairant totes les ampolles diguent: *Este es Jerez; este de La Rioja; este de allá; este de aquí... etc., etc.*

Això, que és tan cert com avui som avui, ens diu l'educació del nostre gran mig-senador. Si arriba a estar costipat, el pobre vi haguera sigut ben batejat per les gotes que del nas senador hagueren rajat.

Es veu, además, que en Dalmau és tènic amb matèries de vi.

ELS sacrificats», «Bromes tràgiques», són títols de dues obres teatrals d'en Wan-Dich.

Diuen que són inspirades amb la tràgica figura del sacrificat *D. Dalmacio*.

ENCARA no sabem res de la Memòria de les «Colònies Escolars» de l'any passat.

EL batalló d'artilleria que ens ha dut En Bassols, continua destroçant els Passeigs de la Devesa.

A Figueres s'ha inaugurat el monument aixecat per a recordar a En Monturiol, l'insigne precursor dels submarins.

A Girona n'haurem d'aixecar un per en Gomis, doncs encara que no siga fill de aquesta ciutat, ell hi té una amor molt gran i per això és que fa estrenar totes les seves obres teatrals an aquí i refusa totes les proposicions que els empresaris de la República de Andorra li han enviat.

Ara diu que està fent un poema titulat: *Las Ruinas de Porqueras*, en castellà; dedicat a n'en Llauro per lo molt que defensà la vida de *El Bram de Porqueras*.

A S. Feliu de Guixols, ha aparegut un setmanari nomenat «L'Avi Muné».

Li desitgem anys de vida i que els números que surtin siguin mellors que el primer, doncs s'hi veia mala pata.

ENCARA no sabem que l'Ajuntament de Girona, s'hagi adherit a la petició de l'Autonomia de Catalunya, que tenen ja formulada una infinitat de Ajuntaments de nostra terra.

A veure si haurem d'esperar que la faci En Font amb la condició de que ha de ser una autonomia *bien entendida*.

Ja ho diu l'adagi: «Com més anem menys valem».

EN Fot-li-Fregues, ens ha fet saber que tenia una altra qualitat. Es carnisser. Ell ho va dir en una sessió de l'Ajuntament en que's debatia la qüestió carnissera.

Ens sembla que's va equivocar, doncs hauria estat millor que hagués dit que era bacallaner, perquè a l'Editorial, qui talla el bacallà sinó el!?

EL nostre Ajuntament també ha volgut que no hi manqués la seva representació a l'acte de descobrir el monument a En Monturiol que tingué lloc a la capital de l'Empordà el passat dijous. A tal efecte en la sessió de l'altra setmana es nomenà la comissió corresponent, composta pels individus quasi quasi més indicats per a semblants actes: En Bassols, com alcalde, acompanyat d'En Noguera, En Font i En Canal, i d'*estranquis* En Ferrer... assistits del quefe de cerimonial—lo de majordom no vesteix tant—senyor Sendra i un agutzil.

I el dijous agafaren l'express i cap a les festes de Figueres falta gent, tot cofois, portant la representació gironina i pagant l'immortal, que encara que no tingui *quartos*, sempre n'hi en queda algun per a que la facin lluir i quedar com cal.

O sinó encara queden arbres per a tallar a la Devesa...

L'última sessió de nostre mai prou lloat Ajuntament fou senzillament deliciosa. En ella els administradors dels béns comunals hi parlaren a bastament de llet de vaca i sang de bou; palesant amb això lo molt que *miren* pel poble, i donant ocasió, en la discussió, a tants deliciosos incidents, que ens és impossible transcriure ara en un breu «tatarit» en el qual hi quedés condensat tot l'humor que nostres regidors hi deixaren anar.

Valgui dir que es dividí la sessió en dues parts, talment com una comèdia una mica interessant.

I si la primera feu les delícies dels que tenen el gust d'anar-hi a passar un ratet divertit sense haver pe pagar un cèntim, la segona part fou el *sursum corda* de les rialles!

A l'arribar aquí hem de fer constar que En Sagrera es portà com un home gran; sobretot al preguntar per la sort de la ditxosa Memòria de les Colònies Escolars, lo que mortificà una miqueta al *viu* del senyor Font qui per revenja li digué que feia cara de lleig...

Per acabar direm que En Coll es passejava al Consistori en ple fent passar d'una mà a l'altra una capsa d'havanos buida perquè convidessin a l'Alcalde president de tan divertidíssima *troupe*, el rodanxó Frederic Bassols...

ANUNCIS RECOMANATS

Peluqueria CLARINET. (Girona) —Es pren el pèl a preus econòmics. No s'admeten propines.

Subscripció a benefici del monument a D. Palmacio Curt de Gambals. —Raó a cà la Editorial.

Lluites greco-romanes. A la Normal de Mestres. Campions: Gomis, Jordà. Es disputen la copa «Llengua Catalana», donada pels amants d'aquest gloriós idioma. Tingui's en compte que les sessions que ara es celebren són de *revanxa* ja que'l campió Jordà la guanyà lleítimament. El «furibundo campeón esfingeo», conegut amb els cognoms de Wan Dich i «Caballero Gomis», llença diàriament uns quants lladrucs en obsequi a la concurrència, que són xardorosament aplaudits per la *claque normalista*.

Liquidación monstruo. —Se liquidan a precios in-vorosímiles toda suerte de objetos carlistas, antiguos y modernos.

Razón: Centro Silábico. Plaza Independencia.

Donatius en metàlic. —Se n'admeten per fer brou de pa an «El Norte», de temps constipat d'armilla.

Raó: a cà la Editorial.

Servicios funerarios. —Concesionario único para España, Víctor Pradera. Pueden hacerse encargos en todos los centros jaimistas.

Exito editorial. —Obras completas del autor insigne de «Cuentos del Sábado».

Ens plau fer constar la satisfacció amb que oïrem la música que ocupava bona part de la vetllada amb que la «J. C. R.» obsequià a son gloriós patró Sant Jordi.

El nen Trilla cantà amb veu molt ben timbrada la «Filadora»; En Ribas amb dolcesa i donant una interpretació acurada, ens feu sentir «La Mal-contenta» i «Muntanyes Regalades»; en Grabulosa cantà amb molt gust «Els soldats», «La Lletja» i «Zumzeta Zum».

Interpretaren peces al violí els jovenets M. Plaja i F. Puntonet. El primer executà un minuet de Mozart i «Berceuse» de Godard, el segon «Dances Hongareses» de Brahms i «Loure» de Bach: tots dos manifestaren bones qualitats que el públic reconegué, aplaudint-los calurosament.

Felicitem a tots els executants i especialment als organitzadors de la vetllada per haver tingut el bon gust de fer cantar cançons populars catalanes, que per lo formoses i a l'ençems sense enfarfecs penetren en lo més íntim del cor.

SI. B B

CORRESPONDÈNCIA

Jim-Fit. —Hem rebut els seus treballs, que ens han agradat molt.

En el present número comencem a publicar-li algun d'ells. En el número pròxim publicarem el rest.

D. C. G. —Barcelona: —Hem rebut la seva carta. Li enviem novament els números.

H. I. J. K—L. Ll. M. N... —vostè és més fat que «Patria» *periódico maurista de Gerona.*

TAQVIGRAFIA CATALANA I CASTELLANA

Se'n donen lliçons :: Progrés, 7, tercer

REGAL DE LA FOTOGRAFIA NOU STIL

D'UNA AMPLIACIÓ MAGNIFICA
ALS NENS I NENES QUE FACIN
:: LA PRIMERA COMUNIÓ ::

Es retrata de 8 matí a 8 nit. :: Rambla Alvarez, 2, pral.

Impremta Dalmáu Carles, Pla i Cía. — Girona

Redacció i Admor. : C. de Santa Eugènia, 18

LA CREU-ROJA

Farmacia: Ortopèdia: Perfumeria

F. de A. Roca

NO TING CAP SUCURSAL

Gabinet Ortopèdic
Especialitat en Braguers
i Faixes ventrals
Sevei permanent

Plaça de l'Oli Girona

Dalmáu Carles,
Pla i Cia

Editors

Girona

AMERICAN BAR

RESSOPONS :: DOLÇOS

REFRESCS

VINS DE MARCA

— Obert tota la nit —

Rambla, 11

F. Solà
Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, 26
GIRONA

VINS, OLIS I SABONS
LLUIS SERRA

VINS DE XEREÇ, USUALS DE TAULA
ESPECIALITAT EN VINS

:: RANCI I MOSCATELL ::

PER A MALALTS I CONVALESCENTS

Es reparteix a domicili

Plateria, 4 GIRONA

Sastreria **SMART**
de J. Fernández

Ciudadans, 11

Gran novitat

SASTRERIA

Alfred FerrerTrajos per a Senyora i Senyora
a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor
en el Concurs de París de 1914

Plaça de la Constitució, 4
i Bell-lloc, 2, 1.º
GIRONA

Casa Maesma

Guants i Novitats

Girona

WERTHEIM

Les màquines per a cosir
i brodar de més renom

REPRESENTANT:

RAMÓN BOIX

Rambla Llibertat

FOTOGRAFIA "NOU STIL"

J. FUSELLAS

Retrats :: Reproduccions artístiques

Especialitat en ampliacions

NEGRE, COLOR I OLI

Rambla Alvarez, 2, pral.
Es retrata de les 8 matí a les 8 nit.

Confiteria NEGRE

Refrescs :: Cafés

Licors :: Pastes

RAMBLA